

[Kirkegaard]

slag, som i øvrigt også har elementer af tilbagevirkende kraft i sig.

Det vil simpelt hen være torskedumt, hvis vi gennemfører noget sådant. Gennem diverse bundfradrag har man skilt småsparerne fra – så får man jo ikke så meget vrøvl med dem, og det er jo smart nok – men privatkapitalismen bygger nu engang på økonomiske incitamenter, herunder også incitamentet til formuedannelse. Fjerner man det, forringer man dynamikken, og så skader man samfundet og des velfærd. Om erhvervsbelastningen er på 3 mia. kr. eller 8 mia. kr., diskuterer man, men det er i hvert fald mange milliarder, og det er helt forkert i den nuværende situation.

Og der er ikke noget loft for bruttoskatten. Det er en ny skrue, som kan være uden ende. Beregningsgrundlaget er forkert, så man rammer den private pensionsopsparing, og der er ikke den fornødne sammenhæng mellem bidragene og de formål, som skal dækkes af bidragene.

Jeg kan se på den røde lampe, at min taletid er slut. Jeg har nogle konkrete bemærkninger til de enkelte lovforslag, men det vil jeg så vende tilbage til i anden runde.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Da en række borgerlige ordførere tog konkrete spørgsmål i lovforslagene op, var den socialdemokratiske ordfører forarget over, at man ikke beskæftigede sig med principperne. Da jeg så beskæftigede mig med principperne, var finansministeren forarget over, at jeg ikke beskæftigede mig med detaljerne.

Skal vi nu ikke være enige om, at det ikke er Socialdemokratiet, der bestemmer, hvad der skal diskuteres i Folketinget? Det er faktisk folketingsmedlemmerne selv, der bestemmer det, og vi vælger selv vores dagsorden, og hvis man vil være forarget, må man i hvert fald vælge at være forarget over det samme.

Så prøvede finansministeren at fjerne en alvorlig diskussion om den økonomiske politik ved at snakke om fejlskøn. Muligheden for at snakke om fejlskøn har finansministeren altså selv fjernet med det, han kaldte »det uanmeldte kasseeftersyn«, som førte til, at der i februar fra den nye regering blev fremlagt et skøn, hvor man opvurderede mit skøn over underskuddet på statsbudgettet med 4 mia. kr., i øv-

rigt med den begrundelse, at der siden mit skøn – i kraft af de devalueringer, der var sket i udlandet – havde været en større stigning i arbejdsløsheden end forudsat. Den sidste stigning, på de 7 mia. kr., har den nuværende regering selv ansvaret for.

Men det var ikke engang fra min side et spørgsmål om at diskutere fejlskøn eller ej; det var et spørgsmål om at diskutere den økonomiske politik: Hvad er den rigtige økonomiske politik, når underskuddet på statsbudgettet stiger? Er det at forøge de offentlige udgifter, sådan som den nuværende regering lægger op til, eller er det at skære ned på de offentlige udgifter? Mit svar er altså: Man skal passe på, at man ikke ryger ind på den vej, der fører til den økonomiske afgrund.

Finansministeren svarede jo ikke på mit spørgsmål. Der er indregnet en vækstforudsætning i Danmark på 3,4 pct. Den vækstforudsætning forudsætter 1,8 pct. i vækst i Europa. Hvis nu andre har ret i, at der bliver nulvækst i Europa, er den nuværende regering så villig til at spare på de offentlige udgifter, eller vil man blot acceptere, at man har sat nye offentlige udgifter i gang og derved får et endnu større underskud på de offentlige budgetter, sandsynligvis af størrelsesordenen 60-65 mia. kr.? Det er den reelle diskussion med regeringen, jeg ønsker – ikke nogen anden polemik om, hvem der har lavet hvilke skøn på hvilket tidspunkt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er hr. Henning Dyremoses indlæg om den økonomiske politik, jeg gerne vil reagere på. Hr. Henning Dyremose indleder med at drage en sammenligning mellem situationen i begyndelsen af 1980'erne og så nu og henviser til hr. Anker Jørgensens regering.

Jeg synes altså ikke, det er en rimelig sammenligning, alene af den grund, at den økonomiske udgangsposition i 1980-1982 er totalt anderledes end den økonomiske udgangsposition i dag. Det er jo ikke uden grund, at hr. Henning Dyremoses parti har siddet i regering igennem 1980'erne. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at hr. Henning Dyremose negligerer.

Danmarks økonomiske udgangsposition er grundlæggende god nu, når vi sammenligner os med vore EF-samarbejdspartnere, og når vi